

Living the LOTUS

Buddhism in Everyday Life

5
2015

شماره‌ی 116

FOUNDER'S ESSAY

ملاقات رودررو

یک پادشاه. وقتی شخصی به این احساس عادت کند، رابطه‌ی متقابل با مردم می‌تواند به نظر پیچیده و نگران‌کننده برسد. در جهان امروز امکان دارد که یک زندگی خودمحور، با حداقل رابطه‌ی متقابل انسانی داشت. اما اگر مردم بیشتر و بیشتر این نوع زندگی را انتخاب کنند، چه نوع جامعه‌ی خواهیم داشت؟

نقطه‌ی آغاز روابط انسانی، آگاه شدن از این است که دیگران نیز با همان شادی، اندوه و امیدی همانند ما زندگی می‌کنند. می‌توان گفت که عمل بوداسف بی‌تحقیر در احترام گذاشتن به سرشت بودای مردم دیگر در سوره‌ی نیلوفر حک کردن این حقیقت در جان و دلمان است. هر چه جامعه‌مان بیشتر کامپیوتریزه شود، برای ما ضروری‌تر می‌شود که به سرشت بودای یکدیگر احترام بگذاریم.

از کاپیسو زوایکان 8 (شرکت نشر کوسی) صص 42-43

دکتر کی‌گو اوکونوگی، پروفیسور دانشکده‌ی اطلاعات محیطی در دانشگاه که‌یو هشدار می‌دهد که مردم این نسل (که کاملاً مجذوب بازی‌های کامپیوتری هستند و اغلب بدون بازی کردن با دوستان‌شان و داشتن تماس مستقیم با آن‌ها بزرگ می‌شوند) به مردمی تبدیل می‌شوند که فاقد مهارت‌های میان افراد هستند. وقتی با دیگران در ارتباط هستیم باید احساسات و موقعیت آن‌ها را در نظر بگیریم و مناطق مشترکی پیدا کنیم. در غیر این صورت، پذیرفته نمی‌شویم. رابطه‌ی متقابل با یک ماشین مثل کامپیوتر که داده‌ها را پردازش می‌کند و به طور خودکار محاسبات را انجام می‌دهد، با ارتباط برقرار کردن با انسان‌ها تفاوت دارد. ما فقط وقتی ماشین‌ها را به کار می‌بریم که بخواهیم، و برایمان مناسب باشد که به کارشان ببریم.

کار کردن با چنین ماشینی که فقط کاری را که به آن بگوییم انجام می‌دهد، می‌تواند باعث شود که شخص احساس کنترل کامل نکند، مانند

زیستن همچون نیلوفر
شماره‌ی 116 (مه 2015)

Published by Risho Kosei-kai International,
Fumonkan, 2-6-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp
Senior Editor: Shoko Mizutani
Editor: Etsuko Nakamura
Editorial Staff of RK International

ریشو کوسی - کاپی یک سازمان غیررهبانی بودایی است که متن مقدسش سوره‌ی نیلوفر سه گانه است. بنیادگذار نیکیو نیوانو و بنیادگذار همکار میوکو ناگانوما در 1938 آن را تأسیس کردند. این سازمان از زنان و مردانی عادی تشکیل شده که به بودا ایمان دارند و تلاش می‌کنند که معنویت‌شان را با به کار بردن آموزه‌های او در زندگی‌های روزمره‌شان غنی کنند. ما هم در اجتماع محلی و هم سطوح بین‌المللی تحت هدایت رئیس نیچی‌کو نیوانو، از طریق فعالیت‌های دگرخواهانه و با همکاری با سازمان‌های دیگر در پیشبرد صلح و بهروزی بسیار فعال هستیم.

غرض از عنوان زیستن همچون نیلوفر - آیین بودا در زندگی روزمره این است که آرزوی ما را در تلاش برای عمل به آموزه‌های سوره‌ی نیلوفر در زندگی روزمره نشان دهد، تا زندگی‌هایمان را غنی و ارزشمندتر کنیم، مانند گل‌های سوره‌ی نیلوفری که در برکه‌ی گلین می‌شکفند. هدف از ویرایش آنلاین قابل عمل‌تر کردن آیین بودا در زندگی‌های روزمره‌ی مردم سراسر جهان است.

مردم گمنام گنج ملی هستند

نیچی کو نیوانو
رئیس ریشو کوسی - کایی

بیان شده است: «ارباب هر موقعیتی شو و هر جا که ایستاده‌ی محل حقیقت می‌شود» بدون اهمیت دادن به نظر دیگران باید با شادی خود را غرق یک فعالیت کنیم، با همه‌ی عزم‌مان. در چنین زمانی، کار و جایی که هستیم - همه صحنه‌ی می‌شود برای کمک به ما در بهتر کردن خودمان.

حداکثر سعی را کردن

در دوره‌ی نابرابری مالی امروز، به نظر می‌رسد که برای بسیاری از مردم رویه این است که «هیچ‌وقت عقب نیاقتند»، یعنی با پیشی گرفتن بر دیگران به موفقیت دست یابند.

تلاش کردن و پاداش گرفتن برای آن، مهم است. اما احساس می‌کنم که جامعه‌ی که کار ناشناخته‌ها یعنی مردم گمنامی که کار یا فعالیت‌های بی‌نظیری ندارند را باز نمی‌شناسد، ایرادی در این جامعه هست، جامعه‌ی که کسی را «بازنده» می‌داند چون او به زور از کارش برکنار شده چون مناسب شرایط آن شرکت نبوده است.

در معنای مؤثر بودن اقتصاد کلی، ممکن است چنین رویه‌ی، رخدادی طبیعی باشد. اما اگر واقعاً درباره‌ی این وضعیت فکر کنیم در سطوح ملی و محلی، جامعه‌مان از مردم گمنامی بسیاری ساخته شده که بی‌خستگی کارهایی را که باید انجام شود، انجام می‌دهند، وظایفی که در دست هستند. ما فکر می‌کنیم که سیاستمداران کشور را می‌گردانند، اما آیا دقیقاً به خاطر خانم‌های خانه‌دار هر خانه که در حمایت از خانواده‌هایشان دقت دارند، نیست که سیاستمداران می‌توانند خود را مشغول امور ملت کنند؟ این در یک شرکت هم همین‌قدر صدق می‌کند. هر چقدر هم که رئیس شرکت با زکاوت باشد، هیچ شرکتی بدون کارمندان دلسوزی که از او حمایت کنند وجود ندارد.

با این روش تفکر، در همه‌ی کارها از جمله کار خانه چیزی مهم‌تر از درگیر شدن در پیشی گرفتن و دست یافتن به موفقیت هست.

چیزی چنان ساده است که مایوس‌کننده است: نگرش «حداکثر سعی خود را کردن در مورد وظیفه‌ای که در دست داریم».

درست همان‌طور که در سخن استاد ذن قرن نهمی لین جی بی‌شوآن، بنیادگذار مکتب لین جی (رین‌زای به ژاپنی) در چین

دل و جان اهدا کردن

با وظیفه‌یی که در دست داریم منجر شود.

سرچشمه‌ی اندیشه‌ی دستیابی به شادی از طریق کمک به دیگران در دل و جان اهدا کردن است. دادن چیزی از خودمان به دیگران می‌تواند برای مردم دیگر شادمانی به همراه بیاورد - و شادی آن‌ها به شکل شادی خود ما به ما برمی‌گردد. تشویقی می‌شود که بیش‌تر وقف کارمان شویم، و خودمان را بیش‌تر بهبود بخشیم - نه برای شهرت یا مال بل که چون، با هدف زنده بودن که به چنین روشی مشخص می‌شود، برچسب‌های اجتماعی مثل «بازنده» مقصودشان را از دست می‌دهند. بدون وجود دلیلی برای احساس تحقیر کردن، زندگی می‌تواند همیشه با اعتماد به نفس و غرور پیش برود.

برای شروع، درست چنان که بودا به ما گفته است: «من تنها، در آسمان و زمین گرامی هستم.» همه کس در این جهان، بدون استثناء، زندگی‌ای را دریافت کرده‌اند که با معناست و ارزش دارد. اما وقتی به عقاید ثابت و خودخواهی‌مان می‌چسبیم، نمی‌توانیم این را دریابیم. چیزی که ما را از آن بندگی رها می‌کند، و ارزش ذاتی‌مان را نشان می‌دهد، آسایش و انجام حداکثر سعی‌مان را برای دیگران به همراه می‌آورد، یعنی دل و جان بخشش یا اهدا کردن.

سای چو (767-822) بنیادگذار فرقه‌ی تن دایی در ژاپن می‌گوید: «آن‌هایی که در آن گوشه‌ی سرزمین‌شان نور می‌تاباند، گنج‌های ملی هستند.» هر یک از مردم گمنامی که زندگی اهدا کردن را در پیش گرفته‌اند، در هر جایی از خانه‌ی فردی تا کل یک ملت، شخصی دارای قدرت واقعی است.

از زمان‌های قدیم ژاپن برای صنایع دستی‌اش بسیار مشهور بود. در اوایل دوره‌ی بعد از جنگ اقیانوس آرام به خصوص، تلاش‌هایی صورت گرفت تا مهارت‌ها و فنون در هر رشته‌یی بهبود یابد، که به رشد سریع و توسعه‌ی کشور به طور کلی انجامید.

ابزارهایی که به طور مرتب استفاده می‌کنیم، همین‌طور آخرین موشک فضایی که برای توسعه‌اش به بهترین فن‌آوری علمی نیاز دارد، امروز هم مثل گذشته، آکنده از اندیشه‌های کارگران و دانشمندانی هستند که آن‌ها را ساخته‌اند، مانند «بیابید چیزی تولید کنیم که کارها را آسان‌تر کند»، «بیابید چیزی را به وجود بیاوریم که به مردم کمک کند»، یا «ما امیدواریم که به پیشرفت بشر کمک کنیم»، و کسانی که به تلاش‌هایشان ادامه می‌دهند تا آن مهارت‌ها و فنون را کامل کنند. فکر نمی‌کنم که فقط با خواستن این که معروف شوند یا حقوق بالایی بگیرند، آن‌ها می‌توانستند در راه چنین آموزش و تحقیق سخت‌گیرانه‌یی ادامه دهند.

دوست داشتن کارمان یک وضعیت آرمانی است، اما مهم‌تر از همه چیز، شادمانی حاصل از شاد بودن در مفید بودن برای دیگران است که انرژی را فراهم می‌کند که هر روز حفظ‌مان می‌کند، و حتا اگر سبک زندگی‌مان ساده باشد، آن شادمانی به دلایل‌مان برای زنده بودن و قدرت اراده‌مان برای زندگی کردن با اعتماد به نفس و غرور متصل است. چنین دل و جان‌پاکی، در بهبود خود باید به طور ذاتی، برای همه، به قدرت پویای مواجهه

از کوسی، مه 2015

زندگی دانشجویی ام در مدرسه‌ی دینی گاکورین مرا به این حقیقت بیدار کرد که به زندگی برانگیخته شدم

خانم موئتری باروآ
کلاس 2015 دوره‌ی خارج از کشور در مدرسه‌ی دینی گاکورین

این گواهی در طی مراسم اولین روز ماه در تالار مقدس بزرگ در 1 مارس 2015 ایراد شد.

که بودا، بنیادگذار نیوانو و رئیس نیوانو آموخته‌اند با مردم بسیاری سهیم شوم، و رویای بنیادگذار را از آن خود کنم. همچنین می‌خواستم که آنچه را که آن‌جا خواهم آموخت، با جدیت به عمل در بیاورم تا به خلق جهانی توأم با صلح کمک کنم.

من در 26 مارس 2013 به ژاپن آمدم. زمانی که تازه آمده بودم هر روز مشکلات زیادی داشتم چون نمی‌توانستم هیچ کاری را به تنهایی انجام بدهم. وقتی در بنگلادش بودم برایم طبیعی بود که مادرم همیشه غذا بپزد. هر وقت نیاز داشتم خانواده‌ام به من پول می‌دادند، پس هیچ کاری نمی‌کردم. وارد مدرسه‌ی دینی گاکورین شدم، اما نمی‌توانستم ژاپنی حرف بزنم و نمی‌توانستم به راحتی با زندگی ژاپنی تطبیق پیدا کنم. در مورد غذایی که می‌خوردم خیلی ایرادگیر بودم. کارها آن‌چنان که می‌خواستم به خوبی پیش نرفت و من هر روز گریه می‌کردم. روزهایی که در خوابگاه غذا سرو نمی‌کردند باید خودم غذا می‌پختم اما نمی‌توانستم. نمی‌دانستم چه‌طور غذا بپزم. احساس می‌کردم نمی‌توانم هیچ کاری بکنم، بنابراین فکر می‌کردم بی‌مصرف هستم. به تدریج اعتماد به نفسم را از دست می‌دادم. اما فکر کردم که باید چیزی را پیدا کنم که به تنهایی بتوانم انجام بدهم، پس به همکلاسی‌ها و مادرم زنگ زدم و آن‌ها به من یاد دادند که چگونه چند غذا را بپزم. به خاطر آن‌ها، حالا می‌توانم خیلی

صبح همگی به خیر

امروز به خاطر بانو میتسویوکی آری تومی، کشیش مرکز درمه‌ی بنگلادش که مرا به ژاپن فرستاد، خانواده و بستگانم، اعضای مرکز درمه‌ام، آموزگاران و دوستانم در مدرسه‌ی گاکورین و تمام کسانی که همیشه باورم داشته‌اند، است که می‌توانم این‌جا بایستم.

من از حوزه‌ی درمه‌ی چیتاگونگ در مرکز درمه‌ی بنگلادش آمدم. مادربزرگ و خاله‌ام در 2003 به ریشو کوسی - کایی پیوستند، و بعد والدینم و من عضو شدیم. خاله‌ام در دهلی، هند گوهون‌زون، کانون ایمان، را دریافت کرد و از آن به بعد اشخاص بسیاری را به این ایمان هدایت کرد. او شروع کرد که از خانه‌ی والدین من استفاده کند، اعضا را دعوت می‌کرد به آن‌جا بیایند تا او بتواند درمه‌ را با آن‌ها سهیم شود. والدینم در 20 اکتبر 2007 گوهون‌زون را دریافت کردند و خانه‌مان رسماً به عنوان شعبه‌ی درمه تأیید شد. خاله‌ام به عنوان رهبر منطقه‌ی درمه خدمت می‌کرد. وقتی من شاگرد راهنمایی بودم، شروع کردم که به طور هفته‌ی از مرکز درمه دیدن کنم. نقش رهبر دختران به من داده شد و این فرصت را داشتم که در سمینار رهبران که بخش آسیای جنوبی برگزار کرده بود به همراه اعضای خارج از کشور شرکت کنم. این‌ها همه به خاطر خاله‌ام بود چون او خیلی دوستم داشت و همیشه نگرانم بود. او به خاطر ازدواج دیرهنگامش فرزندش نداشت. به این دلیل، از من مراقبت می‌کرد گویی که فرزند خودش هستم. چون او همیشه تشویق کرده بود، من توانستم در کلاس‌های درمه شرکت کنم. وقتی به کلاس می‌رفتم احساس آرامش می‌کردم. به سخنان درمه‌ی کشیش‌مان و اعضای که از ژاپن آمده بودند گوش می‌کردم و مشتاق بودم که سوره‌ی نیلوفر را عمیق‌تر یاد بگیرم. اما خیلی سخت است که در بنگلادش سوره‌ی نیلوفر را یاد بگیرم. من آن زمان دانشجو بودم اما می‌خواستم که دانشگاه را رها کنم و وارد مدرسه‌ی دینی گاکورین در ژاپن بشوم. دوست داشتم که نه تنها سوره‌ی نیلوفر را مطالعه کنم، بل‌که همچنین آموزه‌هایی را

خانم موئتری باروآ در تالار مقدس بزرگ به ایمانش گواهی می‌دهد.

نتیجه، توانستم 145 نمره بگیرم و دانشجوی سال دوم بشوم. بعد از آن، دو باره در ژوئیه، در آزمون مهارت زبان ژاپنی شرکت کردم و در آزمون سطح متوسط قبول شدم. به علاوه، در دسامبر آن سال، توانستم در رده‌ی بالاتر آزمون مهارت زبان ژاپنی قبول شوم. چون باید برای اولین بار در زندگی با سختی‌های زیادی روبه‌رو می‌شدم، خودم‌محور شدم، فکر می‌کردم که همه را به تنهایی انجام دادم. اما سرانجام دریافتم که مردم بسیاری در اطرافم از من حمایت کردند، و من به تنهایی زندگی نکرده‌ام. اهمیت مردم اطرافم را دریافتم.

از سال دوم شروع به مطالعه‌ی سوره‌ی نیلوفر سه‌گانه کردم و برای آموزش مبلغ بودن از یک مرکز درم‌ه دیدن می‌کردم. در طی اولین آموزش انتشار [آموزه] عمل خدمت در مراکز درم‌ه را آموختم. پیش از این که به مرکز بروم، تصمیم گرفتم که به عنوان معلم، توالی مرکز را تمیز کنم چون از طریق چنین عملی دل و جانم نیز پاک می‌شود. این مورد را در مدرسه‌ی گاکورین آموختم. آموختن این اصل برایم بسیار خوب بود پس می‌توانستم در طی آموزش آن را به عمل در بیاورم.

در دومین آموزش انتشار، هر روز بیرون از مرکز می‌رفتم تا درم‌ه را گسترش دهم و چیزهای زیادی تجربه کردم. وقتی از خانه‌های غیراعضا دیدن می‌کردیم و در می‌زدیم، آن‌ها از آیفون با صدایی غیردوستانه پاسخ می‌دادند. دفعات بسیاری ما را نپذیرفتند. اما هم رهبر بخش و هم رهبر منطقه که با من بودند، لبخند می‌زدند و به آن‌ها می‌گفتند: «باشه. خیلی متشکریم.» با این که مردم آن خانه‌ها به ما خوشامد نمی‌گفتند. من از رهبر پرسیدم: «چرا می‌توانید با این مردم مدت با لبخند صحبت کنید، با این که آن‌ها به شما خوشامد نگفتند؟» آن‌ها گفتند: «انواع سازمان‌های دینی وجود دارند و بعضی از آن‌ها به مردم کلک می‌زنند و از آن‌ها پول می‌گیرند. به این دلیل، مردم بسیاری فکر می‌کنند که خوب نیست عضو شوند.» وقتی این را شنیدم، گفتم: «ریشو کوسی - کایی یک سازمان دینی بد نیست. کوسی - کایی آموزه‌های بودا و بنیادگذار نیوانو را انتقال می‌دهد تا مردم را شاد کند و سخت کار می‌کند تا صلح را به جهان بیاورد.» رهبر بخش به من گفت: «البته، ریشو کوسی - کایی هیچ کار بدی نمی‌کند. ما درم‌ه را به مردمی که نمی‌دانند آموزه‌ها چه هستند گسترش می‌دهیم. این آموزه‌ی بنیادگذار است که هر چقدر سخت هم که مردم به ما افترا بزنند یا هر چند بار که پذیرفته نشویم هم، همه چیز را با لبخند و

بهتر از قبل آسپزی کنم. اگر به مدرسه‌ی گاکورین نرفته بودم، شاید هیچ وقت آسپزی یاد نمی‌گرفتم.

برای این که دو سال در مدرسه‌ی گاکورین درس بخوانم به روانی بیشتری در ژاپنی نیاز داشتم. برای سال اول، به مدرسه‌ی زبان ژاپنی رفتم تا ژاپنی یاد بگیرم. در دوره‌ی گواهی رهبران خارج از کشور گاکورین یک قاعده وجود دارد: دانشجویان سال اول باید در طول سال اول در آزمون مهارت زبان ژاپنی در امتحان دوره‌ی متوسط قبول شوند. اگر به سال دوم برویم، باید در یکی از ساختمان‌های گاکورین در کلاس‌های بسیار معلمی به زبان ژاپنی شرکت کنیم. پس باید در دسامبر آزمون را بگذرانیم، در غیر این صورت نمی‌توانیم به سال دوم برویم و درس سوره‌ی نیلوفر بخوانیم. این قاعده برایم منبع بزرگی از استرس بود. برای گذراندن آزمون هر روز بسیار سخت ژاپنی خواندم و امتحان دادم. مدام نگران بودم تا این که در فوریه نتیجه‌ی آزمون را فهمیدم. بعد بلند گریه کردم. رد شده بودم چون 4 نمره کم‌تر از نمره‌ی قبولی گرفته بودم. در آن زمان، فکر کردم: «اعضای مرکز درم‌ه‌ام منتظر هستند که بعد از این که سوره‌ی نیلوفر را در گاکورین آموختم، برگردم. می‌خواستم به آن‌ها کمک کنم، اما اگر فقط بعد از یک سال برگردم، چه فکری درباره‌ام می‌کنند؟ اگر نتوانم سوره‌ی نیلوفر را مطالعه کنم نخواهم توانست به هیچ‌کس کمک کنم.» خیلی غمگین شدم و گریه کردم چون هیچ ایده‌ای نداشتم که در آن زمان و در آینده چه کار باید بکنم. در مورد خودم و شکستم احساس بدبختی می‌کردم و خجالت‌زده بودم. شرمنده‌تر از آن بودم که کسی را ببینم و نمی‌توانستم با معلم‌های گاکورین، سال بالایی‌ها و هم‌کلاسی‌هایم صحبت کنم. و حتا نمی‌توانستم به خانه‌ی زنگ بزنم.

یک هفته بعد، توانستم برای کشیش‌مان، عالیجناب آریتومی ایمیل بفرستم. توانستم با او حرف بزنم و نصیحت‌های بسیاری دریافت کردم، و کمی آرام شدم. اما وقتی فکر می‌کردم که چه‌طور باید به کشورم برگردم احساس ناراحتی می‌کردم و باز گریه می‌کردم.

بعد از آن اشخاصی که در ریشو کوسی - کایی بین‌المللی و مدرسه‌ی گاکورین بودند، در مورد وضعیت من صحبت کردند و این فرصت را به من دادند که یک بار دیگر امتحان گاکورین را برای سال دوم بدهم. گفتند که اگر بیش از 105 نمره از 180 نمره را بگیرم می‌توانم به سال دوم بروم. و امتحان دادم. در

رهبر دلم را پر از سپاس کرد. با این که اعتمادی به خودم نداشتم، به خاطر حمایت و هدایت اشخاص بسیاری، توانستم چنین رویارویی‌ای داشته باشم.

آگاهی زیادی را مدیون زندگی‌م در مدرسه‌ی گاکورین هستم، و به لطف رحمت بودا، بنیادگذار نیوانو، رئیس نیوانو و حمایت همه‌ی مردم، این فرصت گران‌بها را پیدا کردم که وارد گاکورین بشوم. دریافتم که بودا همیشه از ما حفاظت می‌کند و تبرک‌مان می‌کند. تلاش می‌کنم حداکثر سعی‌ام را بکنم بدون این که در تلاشم در پیروی از بودا خطا کنم. به خاطر تجربه‌ام در مدرسه‌ی دینی گاکورین توانستم بفهمم که همه ذاتاً از سرشت بودا برخوردارند. من سرشت بودای درونم را گرامی می‌دارم، و شخصی شده‌ام که می‌تواند سپاس عمیقی نسبت به دیگران بیان کند. حتا بعد از این که به کشورم برگردم، می‌خواهم به آن‌چه که در مدرسه‌ی گاکورین آموختم عمل کنم و آن را با مردم اطرافم سهیم شوم. در کشور من اعضای جوان را «قلب ریشو کوسی - کایی» می‌خوانند چون آن‌ها گران‌بها هستند و ریشو کوسی - کایی ما را رهبری می‌کنند. می‌خواهم سوگند یاد کنم که فعالیت‌های ریشو کوسی - کایی را با آن‌ها ادامه دهم. برای انتشار درم‌تلاش کنم، و با جدیت به راه بودا عمل کنم. از همگی بسیار متشکرم.

خانم مونیتیری باروآ (چپ) بعد از مراسم فارغ‌التحصیلی دوره‌ی گواهی رهبران خارج از کشور گاکورین با همکلاسی‌هایش گواهی‌اش را در لابی تالار میهمانان هورین - کاکو نشان می‌دهد.

روحیه‌ی تشکر دریافت کنیم.» در آن لحظه، احساس کردم که هیچ جایی مثل ریشو کوسی - کایی وجود ندارد که این فرصت را به من بدهد که چنین آموزه‌ی شگفت‌انگیزی را یاد بگیرم و باید وقتی در مدرسه‌ی گاکورین هستم سخت درس بخوانم.

یک روز با یک رهبر بخش و رهبرهای دیگر برای تهنه‌دوری (دیدار از خانه‌های اعضا و حمایت از آن‌ها در راه) رفتم. شخصی که از او دیدن کردیم قبلاً یک بار به مرکز درم‌آمده بود ولی آن موقع عضو ریشو کوسی - کایی نبود. رهبرها چندین بار از او دعوت کرده بودند که به مرکز درم‌بیاید اما او همیشه پیشنهادشان را رد کرده بود و گفته بود که عضو نمی‌شود. وقتی از رهبرها دلیلش را پرسیدم، آن‌ها گفتند که خواهر کوچک‌ترش و خواهرزنش اعضای یک سازمان دینی دیگر بودند و آن‌ها بارها سعی کرده بودند او را ترغیب کنند که عضو شوند. اما او نپذیرفته بود. به این دلیل او نمی‌خواست که عضو هیچ سازمان دینی‌ای شود، از جمله ریشو کوسی - کایی. وقتی اولین بار او را دیدم خیلی تعجب کردم چون یک بار در اولین آموزش انتشار او را در مرکز درم‌دیده بودم. رهبر بخش تشویق کرد و گفت: «مؤنیتیری، این فرصتی برای توست. تو باید در مورد نکات خوب ریشو کوسی - کایی به او بگویی. تو می‌توانی.» حرف‌های ناگهانی او گیج و عصبی‌ام کرد و نمی‌دانستم چه بگویم.

بعد از آن مرد پرسیدم که آیا در مورد ریشو کوسی - کایی و فعالیت‌های آن می‌دانند. او گفت: «خوب می‌دانم. فکر می‌کنم ریشو کوسی - کایی جای عالی است.» پاسخ او خوشحالم کرد و من فرم‌های عضویت را به او دادم. به او گفتم: «دلم می‌خواهد که شما عضو ریشو کوسی - کایی بشوید. در ریشو کوسی - کایی ما فعالیت‌های گوناگونی داریم، بر اساس آموزه‌های بودا، و به منظور کمک به مردم، واقعاً امیدوارم که عضو بشوید.» بعد از کمی فکر او پاسخ داد: «دلیلی ندارم که پیشنهاد چنین دختر بانمکی را رد کنم. تو با مهربانی این همه راه را برای دیدن من آمدی، پس من هم فرم‌ها را پر می‌کنم و عضو ریشو کوسی - کایی می‌شوم.» بعد همسر او که او نیز آن‌جا بود، اسمش را روی فرم نوشت و گفت: «من هم از این به بعد عضو ریشو کوسی - کایی هستم.» رهبر بخش بسیار تعجب کرد. من هم تعجب کردم و از رهبر پرسیدم که چرا آن‌ها عضو ریشو کوسی - کایی شدند. رهبر پاسخ داد که بودا تصمیم گرفته بود که مرا مادر آن‌ها در ایمان قرار دهد. حرف

مقصود زندگی

او همسر و مادر چهار فرزند است. لازم است که به خاطر کارش چندین بار در سال به خارج از کشور برود. با این که خیلی مشغول است همیشه به هر عضو خانواده مراقبت عاشقانه و لبخند گرمش را هدیه می‌دهد. از او پرسیدند: «چطور می‌توانی چنین قلب گرم و مهربانی داشته باشی؟» او پاسخ داد: «فقط سعی می‌کنم که همیشه به یاد داشته باشم که دوست دارم چه نوع شخصی باشم، و چه نوع زندگی را دوست دارم دنبال کنم.»

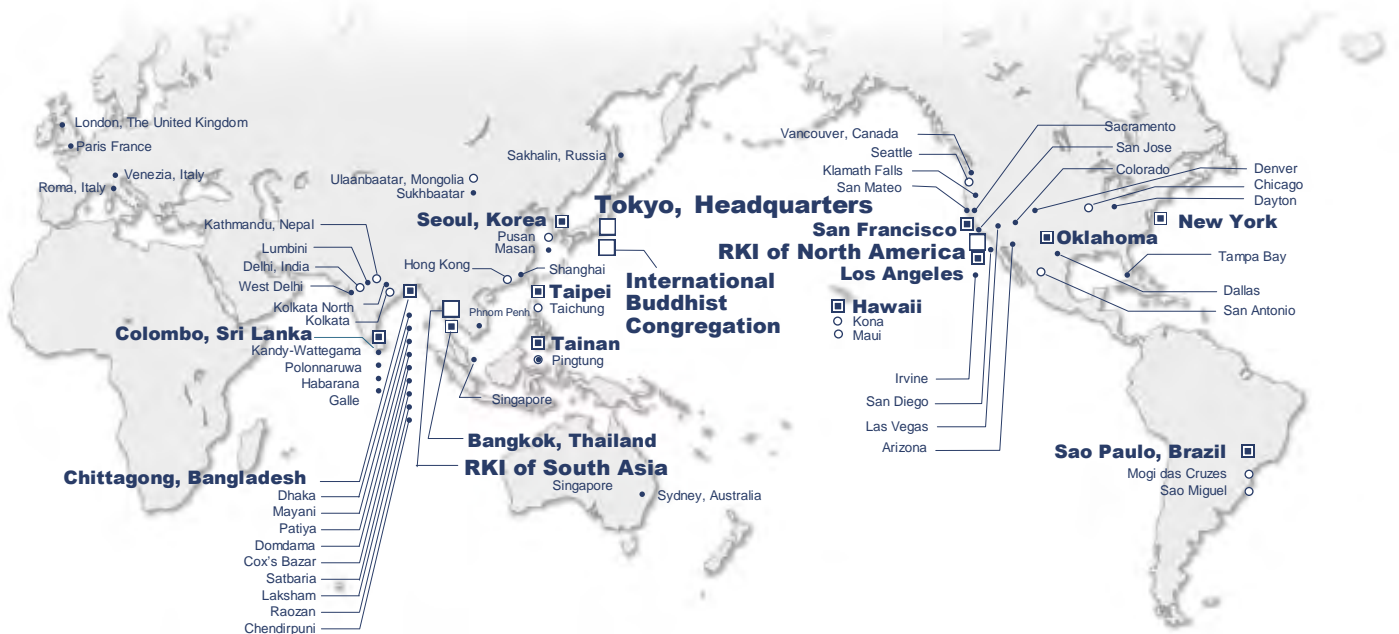
این داستان چشم‌هایم را به درون‌نگری جدیدی باز کرد. مهم است که در زندگی مقصود مثبتی بنا کنیم، اما این نیز مهم است که دائماً حداکثر سعیت را بکنی تا مقصودت را فراموش نکنی، و در جهت دستیابی به آن کار کنی.

من رویایی دارم. امیدوارم که همچنان در راه بودا قدم بردارم — تا شخصی بودامانند شوم با فضیلت و غمخوارگی عظیم. امیدوارم از طریق سهم شدن در درمه تا جایی که ممکن است با تعداد بیش‌تری از مردم به صلح جهانی کمک کنم. فکر می‌کنم این مقصود عالی در زندگی است، اما مشکل این است که گاهی این را فراموش می‌کنم. از این خانم ارزش حیاتی تلاش را برای به یاد داشتن مقصود زندگی‌م آموختم، تا من نیز بتوانم در راه پیشرفت بزرگی بکنم.

عالیجناب شوکو میزوتانی
مدیر ریئو کوسی — کابی بین‌المللی

Rissho Kosei-kai

Rissho Kosei-kai Overseas Dharma Centers

2015

Rissho Kosei-kai International

5F Fumon Hall, 2-6-1 Wada, Suginami-ku, Tokyo, Japan
Tel: 81-3-5341-1124 Fax: 81-3-5341-1224

Rissho Kosei-kai International of North America (RKINA)

2707 East First Street Suite #1 Los Angeles
CA 90033 U.S.A.
Tel: 1-323-262-4430 Fax: 1-323-262-4437
e-mail: info@rkina.org http://www.rkina.org

Branch under RKINA

Rissho Kosei-kai of Tampa Bay
2470 Nursery Rd. Clearwater, FL 33764, USA
Tel: (727) 560-2927
e-mail: rktampabay@yahoo.com
http://www.buddhismtampabay.org/

Rissho Kosei-kai International of South Asia (RKISA)

201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkapi, Huaykhwang
Bangkok 10310, Thailand
Tel: 66-2-716-8141 Fax: 66-2-716-8218
e-mail: thairissho@csloxinfo.com

Rissho Kosei-kai Buddhist Church of Hawaii

2280 Auhuhu Street, Pearl City, HI 96782, U.S.A.
Tel: 1-808-455-3212 Fax: 1-808-455-4633
e-mail: info@rkhawaii.org http://www.rkhawaii.org

Rissho Kosei-kai Maui Dharma Center
1817 Nani Street, Wailuku, HI 96793, U.S.A.
Tel: 1-808-242-6175 Fax: 1-808-244-4625

Rissho Kosei-kai Kona Dharma Center
73-4592 Mamalahoa Highway, Kailua-Kona, HI 96740, U.S.A.
Tel: 1-808-325-0015 Fax: 1-808-333-5537

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Los Angeles

2707 East First Street, Los Angeles, CA 90033, U.S.A.
Tel: 1-323-269-4741 Fax: 1-323-269-4567
e-mail: rk-la@sbcglobal.net http://www.rkina.org/losangeles.html

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of San Antonio
6083 Babcock Road, San Antonio, TX 78240, U.S.A.
Tel: 1-210-561-7991 Fax: 1-210-696-7745
e-mail: dharmasanantonio@gmail.com
http://www.rkina.org/sanantonio.html

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Arizona

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Colorado

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of San Diego

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Las Vegas

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Dallas

Rissho Kosei-kai of San Francisco

1031 Valencia Way, Pacifica, CA 94044, U.S.A.
Tel: 1-650-359-6951 Fax: 1-650-359-6437
e-mail: info@rksf.org http://www.rksf.org

Rissho Kosei-kai of Seattle's Buddhist Learning Center
28621 Pacific Highway South, Federal Way, WA 98003, U.S.A.
Tel: 1-253-945-0024 Fax: 1-253-945-0261
e-mail: rkseattle@juno.com
http://www.buddhistLearningCenter.com

Rissho Kosei-kai of Sacramento

Rissho Kosei-kai of San Jose

Rissho Kosei-kai of Vancouver

Rissho Kosei-kai of New York

320 East 39th Street, New York, NY 10016, U.S.A.
Tel: 1-212-867-5677 Fax: 1-212-697-6499
e-mail: rkny39@gmail.com http://rk-ny.org/

Rissho Kosei-kai of Chicago

1 West Euclid Ave., Mt. Prospect, IL 60056, U.S.A.
Tel: 1-773-842-5654
e-mail: murakami4838@aol.com
http://home.earthlink.net/rkchi/

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Fort Myers

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Oklahoma

2745 N.W. 40th Street, Oklahoma City, OK 73112, U.S.A.
Tel & Fax: 1-405-943-5030
e-mail: ok.risshokoseikai@gmail.com http://www.rkok-dharmacenter.org

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Klamath Falls

1660 Portland St. Klamath Falls, OR 97601, U.S.A.

Rissho Kosei-kai, Dharma Center of Denver

1571 Race Street, Denver, Colorado 80206, U.S.A.
Tel: 1-303-810-3638

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Dayton

635 Kling Dr, Dayton, OH 45419, U.S.A.
http://www.rkina-dayton.com/

Rissho Kosei-kai do Brasil

Rua Dr. José Estefno 40, Vila Mariana, São Paulo-SP,
CEP 04116-060, Brasil
Tel: 55-11-5549-4446 / 55-11-5573-8377
Fax: 55-11-5549-4304
e-mail: risho@terra.com.br http://www.rkk.org.br

Rissho Kosei-kai de Mogi das Cruzes

Av. Ipiranga 1575-Ap 1, Mogi das Cruzes-SP,
CEP 08730-000, Brasil
Tel: 55-11-5549-4446/55-11-5573-8377

Rissho Kosei-kai of Taipei

4F, No. 10 Hengyang Road, Zhongzheng District, Taipei City 100, Taiwan
Tel: 886-2-2381-1632 Fax: 886-2-2331-3433
http://kosei-kai.blogspot.com/

Rissho Kosei-kai of Taichung

No. 19, Lane 260, Dongying 15th St., East Dist.,
Taichung City 401, Taiwan
Tel: 886-4-2215-4832/886-4-2215-4937 Fax: 886-4-2215-0647

Rissho Kosei-kai of Tainan

No. 45, Chongming 23rd Street, East District, Tainan City 701, Taiwan
Tel: 886-6-289-1478 Fax: 886-6-289-1488

Rissho Kosei-kai of Pingtung

Korean Rissho Kosei-kai

423, Han-nam-dong, Young-San-ku, Seoul, 140210, Republic of Korea
Tel: 82-2-796-5571 Fax: 82-2-796-1696
e-mail: krkk1125@hotmail.com

Korean Rissho Kosei-kai of Pusan

1258-13, Dae-Hyun-2-dong, Nam-ku, Kwang-yok-shi, Pusan, 608816,
Republic of Korea
Tel: 82-51-643-5571 Fax: 82-51-643-5572

Branches under the Headquarters

Rissho Kosei-kai of Hong Kong

Flat D, 5/F, Kiu Hing Mansion, 14 King's Road,
North Point, Hong Kong,
Special Administrative Region of the People's Republic of China
Tel & Fax: 852-2-369-1836

Rissho Kosei-kai of Ulaanbaatar

15f Express tower, Enkh taiwnii urgun chuluu, 1st khoroo, Chingeltei district, Ulaanbaatar, Mongolia
Tel: 976-70006960
e-mail: rkkmongolia@yahoo.co.jp

Rissho Kosei-kai of Sakhalin

4 Gruzinski Alley, Yuzhno-Sakhalinsk
693005, Russian Federation
Tel & Fax: 7-4242-77-05-14

Rissho Kosei-kai of Roma

Via Torino, 29-00184 Roma, Italia
Tel & Fax : 39-06-48913949
e-mail: roma@rk-euro.org

Rissho Kosei-kai of the UK**Rissho Kosei-kai of Venezia**

Castello-2229 30122-Venezia Ve Italy

Rissho Kosei-kai of Paris

86 AV Jean Jaures 93500 Tentin Paris, France

Rissho Kosei-kai of Sydney**International Buddhist Congregation (IBC)**

5F Fumon Hall, 2-6-1 Wada, Sugunami-ku, Tokyo, Japan
Tel: 81-3-5341-1230 Fax: 81-3-5341-1224
e-mail: ibcrk@kosei-kai.or.jp http://www.ibt-rk.org/

Rissho Kosei-kai of South Asia Division

5F Fumon Hall, 2-6-1 Wada, Sugunami, Tokyo, 166-8537, Japan
Tel: 81-3-5341-1124 Fax: 81-3-5341-1224

Thai Rissho Friendship Foundation

201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkok, Huaykhwang
Bangkok 10310, Thailand
Tel: 66-2-716-8141 Fax: 66-2-716-8218
e-mail: info.thairissho@gmail.com

Rissho Kosei-kai of Bangladesh

85/A Chanmari Road, Lalkhan Bazar, Chittagong, Bangladesh
Tel & Fax: 880-31-626575

Rissho Kosei-kai of Dhaka

House No.467, Road No-8 (East), D.O.H.S Baridhara,
Dhaka Cant.-1206, Bangladesh
Tel: 880-2-8413855

Rissho Kosei-kai of Mayani

Maitree Sangha, Mayani Bazar, Mayani Barua Para, Mirsarai,
Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Patiya

Patiya, sadar, Patiya, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Domdama

Domdama, Mirsarai, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Cox's Bazar

Ume Burmese Market, Main Road Teck Para, Cox'sbazar, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Satbaria

Satbaria, Hajirpara, Chandanish, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Laksham

Dupchar (West Para), Bhora Jatgat pur, Laksham, Comilla,
Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Raozan

West Raozan, Ramjan Ali Hat, Raozan, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Chendirpuni

Chendirpuni, Adhunagor, Lohagara, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai Dhamma Foundation, Sri Lanka

382/17, N.A.S. Silva Mawatha, Pepiliyana, Boralessgamuwa, Sri Lanka
Tel & Fax: 94-11-2826367

Rissho Kosei-kai of Polonnaruwa**Rissho Kosei-kai of Habarana**

151, Damulla Road, Habarana, Sri Lanka

Rissho Kosei-kai of Galle**Rissho Kosei-kai of Kandy****Branches under the South Asia Division****Delhi Dharma Center****Rissho Kosei-kai of West Delhi**

66D, Sector-6, DDA-Flats, Dwarka
New Delhi 110075, India

Rissho Kosei-kai of Kolkata

E-243 B. P. Township, P. O. Panchasayar,
Kolkata 700094, India

Rissho Kosei-kai of Kolkata North

AE/D/12 Arjunpur East, Teghoria, Kolkata 700059,
West Bengal, India

Rissho Kosei-kai of Kathmandu

Ward No. 3, Jhamsilhel, Sancepa-1, Lalitpur,
Kathmandu, Nepal
Tel: 977-1-552-9464 Fax: 977-1-553-9832
e-mail: nrkk@wlink.com.np

Rissho Kosei-kai of Lumbini

Shantiban, Lumbini, Nepal

Rissho Kosei-kai of Singapore**Rissho Kosei-kai of Phnom Penh**

#201E2, St 128, Sangkat Mittapheap, Khan 7 Makara,
Phnom Penh, Cambodia

Other Groups**Rissho Kosei-kai Friends in Shanghai**